

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pozor!

Kdor ni slep, naj gleda in kdor gleda, mora videti, da se mrači na Slovenskem, da nas čakajo še hudi boji v znamenji narodnega obstanka. Pravec visoke državne politike vsled razmer, katerih tu ni moči razkrivati, ni prijazen slovanskemu življu, vrhu tega pa so naši narodni nasprotniki na severu in na jugu, na desni in na levi, skrbno izkoristili naš, po njih samih zasejani narodni razkol; veselé se svoje žetve in ponosneje nego kedaj stopa zopet na dan ideja nemškega mosta od severnega do jadranskega morja.

Kamorkoli pogledamo, vidimo same nevesele prikazni. Na Koroškem podala sta si nemški liberalci in nacionalec bratsko roko za križarsko vojsko zoper Slovenstvo in skoro se jima bo, četudi neoficijelno, pridružil nemški klerikalec, kateri še nikdar ni imel srca in razuma za narodne težnje slovenskega katolika. Saj je Nemec! Vladni organi na Koroškem so pa o tej stvari tudi že jasno dovolj pokazali svoje mnenje. Trdi, hudi časi napočili so torej za narod naš onostran Karavank in le jednena narodna navdušenost in skrajna narodna požrtvovalnost vsega slovenskega naroda zamore rešiti našega koroškega brata gotovega narodnega pogina. Pozor torej! Tudi na Štajerskem se gibljejo. Deželni odbor drznil se je odkloniti dvajset tisoč slovenskih forintov, namenjenih za eminentno kulturno podjetje, ker so bili vezani na pogoj izvršitve najpriprostejše narodne enakopravnosti; v narodne šole se sicer oprezno, a dosledno usiljuje nemščina; nemški, našemu jeziku nevesči in nenaklonjeni uradniki se nastavljajo v čisto ali vsaj po večini slovenske okraje in nečuvane zapreke se drzneje nego kedaj stavljajo izvršitvi narodne enakopravnosti pri javnih uradih. V Istri še vedno vlada italijanski, avstrijski državni ideji naravnost sovražni živelj na kvar vedno zvestemu in udanemu Slovanu in isti živelj v Trstu in Gorici vedno oblastneje prezira prošnje slovenskih starih za ustanovitev zakonito zajamčenih jim slovenskih šol. In pri nas na Kranj-

skem, v „slovenskih nebesih“! S koli se pobijamo na neizmerno žalost naših bratov izven naših deželnih mej, v znamenji verskega fanatizma se dela hoté ali nehoté zoper narod, razdira se to, kar so naši složni predniki zgradili v znoju svojega obraza in najboljša naše narodne moči zlorabijo se v to, da odmaknejo pozornost naroda od časnih njegovih težav, obetajoč mu za narodno smrt večno izveličanje. To je najnovejša metoda potujčevanja, ki teži in ovira liki mora vse naše narodno delovanje, ki jemlje vid in posluš za narodno stvar ogromni večini onega stanu, ki je nekda prvi stal ob braniku domovinskem in še stoji tam, kjer ga še ni okužila nova vera nemškega izuma. Naravna posledica te nove metode je stagnacija narodnega dela, pojavljajoča se vedno žalostneje in posledica te stagnacije zopet prepored nemške prevlade, katero smo že mislili pokopano na veke vekov. Že nazadujemo, vidno nazadujemo na vseh pozicijah tudi na Kranjskem. Pri justičnih uradih slovenski jezik nima več trdnih tal, zapirajo se mu zopet duri, kjerkoli mogoče, pri politični upravi je že napovedana reformatio in pejus našega jezika in tako daleč so nas vrgli nazaj, da se kaznuje slovenski, nemščine nevesči župan, ki se drzne odkloniti v „prenešenem delokrogu“ nemški odlok predstojnega glavarstva. Prav v zadnjih dneh pa se je izreklo oficijelno nezadovoljstvo celó zavezi slovenskih učiteljev, ker nosi v svojem imenu besedo „slovenskih“ in ker se razteza na vse slovenske učitelje ne glede na posamezne kronovine. Ne Slovenci, le Kranjci, Štajerci in Primorci bili naj bi naši učitelji. To so nevarna znamenja in gleda naj, kdor ni slep . . .

Na Koroškem napovedal se je koncem 19. stoletja javno in očitno boj do noža narodu, čigar jedina pregreha je ta, da hoče ostati narod. Mi prav nič ne dvomimo, da je dala pogum za ta nečuvni korak koroškimi Germanom poleg splošne politične konstelacije pred vsem tudi zavest, da si je isti narod na Kranjskem dal vezati roke in da vsled tega slovenski Korošec v nas nima več tako trdne moralne in duševne zaslombe, kakor prej.

Divide et impera! Za Korošci pa naj bi prišli Štajerci in Primorci in naposled Kranjci. Za to kličemo danes: Pozor! Zdravimo se, predno bo prekasno. Isti nož, pod kateri naj gredó najprej Korošci, brusi se tudi za nas in le, ako se združimo v odpor vsi, ki nam še bije v prsih slovensko srce in proti vsakomur, kdor je nasprotnik našega narodnega obstanka, le tedaj nam je konečna zmaga gotova. V stran tedaj z neplodnim strankarstvom in nepotrebnim hlapčevstvom, na dan z narodno požrtvovalnostjo, pokažimo združenim sovražnikom, da so prezgodaj sneli krinko raz obraz, in da nas je združil uprav bojni klic, ki je odmeval dne 13. t. m. po nemškem Celovcu. To upamo in želimo iz dna svojega srca, to dalo bode poguma napadenim rojakom in zato kličemo na ves glas v dežel: Pozor! Narod je v nevarnosti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. novembra.

Državni zbor.

V proračunskem odseku državnega zbora unela se je včeraj popoldne kaj zanimiva debata. Odsek se je baval s proračunom deželnoobrambnega ministerstva. V tej debati postavili so se Mladočehi na državnopravno stališče in dr. Herold je v izvirnem govoru dokazoval, da je sedanja organizacija deželne brambe nezakonita, ker bi morala biti taka, kakor je ogerska; deželna bramba morala bi biti po deželah organizovana. Herold je tudi tožil, da se v vojski sistematično germanizira in zahteval, da se izvršujejo določbe o polkovnem jeziku. (Glej koroški pešpolk št. 7.) in da naj deželnoobrambna poveljništva in orožništva dopisujejo avtonomnim občinam v jeziku, navadnem v občini, ne pa v nemščini. Poslanci Exner, Menger in Heilsberg so zahtevali, da je pri dajatvah za vojsko ozirati se kolikor mogoče na male obrtovalce, ter ugovarjali, da se v Cislitvanski dopuščajo ogerski ponudniki, dočim so na Ogorskem cislitvanski ponudniki popolnoma izključeni. Minister Welsersheimb skušal je dokazati, da je sedanja organizacija deželne brambe zakonita in se izrekel zoper organizacijo po deželah. Določbe o polkovnem jeziku

LISTEK.

„Naša kri“.

(Narodna igra v štirih dejanjih. Češki spisal Ladislav Stro upežnický, za slovenski oder priredil Fr. Gestrin.)

Najpopularnejšim proizvodom češke dramatične literature se prišteva narodna igra „Naši furianti“, katera se zlasti po tem odlikuje, da je pristna, neposnemna slika narodnega življenja. To igro, katera se po vsi pravici imenuje narodna, presadil je za služni prelagatelj g. Gestrin na slovenska tla ter jo tako spretno in srečno lokaliziral in našim odnošajem primerno prikrojil, da mu je na tem čestitati.

Ako je res, kar se časih trdi, da je tista igra najboljša, katere vsebina se da najkrajše povedati, potem je „Naša kri“ imenovati izvrstno delo, kajti dejanje moči je navesti z nekaterimi stavki. V Slemenicah iščejo novega nočnega čuvaja, za katero mesto se poganjata dosluženi vojak Brezar in siromašni krojač Petan. Brezar ima sicer župana in večino uglednih kmetov na svoji strani, toda prvi občinski svetovalec, trdoglavi in oblastni Repnik je njegov sovražnik in podpira kandidacijo Petanovo z vso silo. Repnik ima hčer Jelico in ta je, kakor umevno, zaljubljena v župana Dobovca jedinega sina Toneta. Repnik in župan sta s to zvezo zadovoljna,

a vsa stvar se zopet razdere zaradi nočnega čuvaja. Kandidat Petan prilepil je namreč na vaško kapelico list, v katerem se preti vaščanom z gorečim petelinom, če ne volijo Brezarja čuvajem. Repnik zagovarja svoj sum, da je to pismo prilepil Brezar, z vso strastjo in s svojim terorizmom doseže tudi, da oddajo obč. moške službo čuvaja Petanu. Še predno pa je reč povsem dognana, hiti Repnik iz obč. seje streljat zajca, v njegovi odsotnosti pa dožene premetena županja, da je pretilno pismo pisal Petan in zato ga občinski moške zopet odstavijo ter podelé službo drugemu natecatelju Brezarju. Repnik je izvèn sebe, ko vidi Brezarja okičenega z znaki novega njegovega dostojanstva, občinskim kočuhom in rogom, ter začne strahovit prepir, vsled katerega se razdere zaroka Toneta in Jelica. Repnik in župan se razideta kot sovražnika in ker je orožnik slučajno zapazil, da je nekdo ustrelil zajca, namenjen je župan ovaditi Repnika, zlasti ker ima pričo, čevljarja Kvedra, prijatelja Brezarjevega. Repnik skuša Kvedra podkupiti, a ko se mu to ne obnese, primoran je ukloniti tilnik ter se pobotati z županom, kateremu je že prej omečila srca Jelica. Repnik in Dobovec se zopet sprijateljita, Tone in Jelica se zopet združita, Brezar ostane nočni čuvaj, Petanu pa se odpusti pretilno pismo, katero sežgeta Brezar in vrla Ribničanka Metka, ki je je našla na kapelici.

Kakor vidno iz te črtice, je dejanje igri jako skromno in vsakdanje, ves dramatični konflikt pa tako preprost, da jedva zadostuje za štiri dejanja. Navzlic temu pa je imela igra popoln uspeh in sicer zato, ker nam podaja izvrstno fotografijo kmetškega življenja. Takšni so naši kmetji in nič drugačni. Trdoglavi, prepirljivi, jezični in zopet dobrosrčni in ginjaivo pošteni. Pisatelj nam predstavlja celo kolekcijo zanimivih, raznovrstnih, realistično pogojenih značajev in prav to osigura tej igri bodočnost na našem odru. Kako originalen je vendar ta bahati in oholi Repnik, kakov korenjaški poštenjak je župan, kako izborni so izdelani značaji županje, Ribničanke Metke, Stružnika in njega žene, Kvedra in drugih, kako klasični so prizori v krčmi pri zaroki, seja občinskega zastopa in zlasti zadnji prizori, ko se v Repniku borita prirojena ošabnost in strah pred zaporom. Nekatero podrobnosti so res malo preveč raztegnene, toda karakteristično, resnično in celo tipično je vse, a kar je dejanja premalo, za to odškodijo gledalca široko zasnovani prizori.

Predstava in uprizoritev zaslužita popolno priznanje. Tu in tam zastala je sicer beseda, ali iluzije ni to dosti motilo. Vso pozornost obračal je nase g. Borštnik kot Repnik. Ustvaril je izborni, prav njegovemu temperamentu ugajajočo figuro, kakor jih ima že več v bogatem svojem repertoirju.

se vestno izvršujejo (!!), a od službenega jezika, določenega od krone, ni moči odnehati. Minister izjavi, da nima dvojezičnemu napisu na novi Praški vojašnici ničesar ugovarjati, da pa ne more dopustiti samo češkega napisa. — Pri razpravi o zgradbi posebnega poslopja za delegacijo v Budimpešti nasprotovali so predlogi Mladochi in nemški nacionalci. Za Mladochi izjavil je dr. Kaizl, da sedanja državna uredba monarhije ni taka, da bi ji bilo prorokovati dolgega obdobja; prememba je neizogibna in zato se kaže delati take investicije. Nemški nacionalci povedali so na usta dra. Bareutherja, da zmatrajo poslopje za delegacijo za skupno rešitev obeh državnih polovic, naj torej ogerska polovica prevzame del troškov. Po kratki debati obveljala je tudi ta točka proračuna z 19 proti 5 glasom. — Gledé pomnožitve vozov za železnice nastala je tudi daljša debata. Menger je naglašal in dokazoval, da so sedanji vagoni, v katere vodijo strme stopnice, za ženske jako nevarne in to po sodbi znamenitih zdravnikov.

Poljski klub

bavil se je v zadnji seji tudi z versko šolo. Poslanec grof Pininski designiran je namreč za poročevalca o proračunu naučnega ministerstva in je, vprašan, kako stališče misli zavzeti gledé verske šole, rekel, če bi ta stvar prišla v zbornici v razgovor, da se bode izrekel zoper znani Liechtensteinov predlog, pač pa zahteval, naj vlada skrbi za versko vzgojo otrok toliko, da se zapreči razširjanje se brezverstvo. — Posl. Chotkowski izrekel je svoje soglasje s poročevalcem in le dodal željo, naj se v ljudski šoli ločijo krščanski otroci od nekrščanskih.

Organizacija nižjeavstrijskih liberalcev.

V nedeljo sešli so se na Dunaji zaupni možje liberalne stranke na Nižjeavstrijskem, da se dogovoré o primernejši organizaciji. Demokratična stranka se tega posvetovanja ni udeležila. Uspeh vsega shoda je bil ta, da so navzočniki volili poseben organizacijski odsek, v katerem pa tudi ni nobenega demokrata. Ali se bo nemškimi liberalcem res posrečilo, zopet pridobiti staro svojo pozicijo, je zelo dvomljivo; krščansko-socialna stranka ima v narodu toliko zaslovljenosti, da je nasprotniki ne morejo uničiti. Pri včerajšnji deželnozborni volitvi na Dunaji zmagal je sicer kandidat združenih liberalcev in demokratov nad protisemitskim kandidatom, a le z majhno večino in s podporo visokih krogov.

Novo ogersko ministerstvo.

V včerajšnji seji ogerskega državnega zbora predstavilo se je narodnim poslancem novo ministerstvo in predsednik kabineta, Wekerle, razvil je vladni program, čigar jedro se nam je že sinoči brzojavno naznanilo. Gledé cerkvenopolitičnih vprašanj obljubil je takšno rešitev, kakršno zahtevajo liberalna in opozicijske stranke, pristavil pa je izrecno, in to je naredilo mogočen utis na vse poslušalce, da si varuje krona pravico dotične predloge potrditi ali jih odkloniti. Ta pravica je samo po sebi umevna, ni je bilo treba posebe omeniti, a prav s tem, da je Wekerle to naglašal, namignil je zbornici, da krona ne mara take rešitve, kakor poslanci. S tem je vsa situacija pojasnjena. Če bo vlada predložila tiste predloge, katere zahteva zbornica, jih krona najbrž ne bo potrdila in ministerstvo bo moralo odstopiti. Mogoče je torej jedino še to, da bo vlada izposlovala privoljenje krone za nekatere nevažne cerkvenopolitične predloge, ostale pa odložila ad calendas graecas, če — bodo stranke s tem zadovoljne.

To je bil pravi slovenski kmet, kakor misli in dela, „wie er sich räuspert und wie er spuckt.“ Isto tako moramo pohvaliti g. Verovška, ki je prav dobro pogodil župana Dobovca, gospo Borštnikovo, ki je predstavljala Ribničanko Metko ter govorila bajne ribniške narečje, gospodično Nigrinovo kot energično in zgovorno županjo, gospdč. Kozjakovo, ki je večjo svojo ulogo prav dobro rešila, g. Trnovskega kot poštenega Kvedra ter gg. Perdana in Lovšina. Gg. Danilo, Podgrajski in deloma g. Šturm igrali so sicer tudi prav dobro, a časih so le preveč karikirali ter motili ensemble. Tako ni dovoljeno igrati v resni igri. Gospodična Slavčeva in gospdč. Polakova sta bili sicer prav ljubki in sta tudi prav dobro igrali, nikakor pa nam nista ugajala kostuma. Taka, kakršna je bila gospdč. Slavčeva, tako ni slovensko kmetako dekletu oblečeno, in tudi kit ne nosi tako, da bi jej visele čez hrbet. Lepi lasje so lepa reč, kazati jih pa ni vedno treba. Takisto moramo očitati gospdč. Polakovi, da je bila dekoletirana, kakor velikomestna dama. Tako se kmetška dekleta ne nosijo. Omenili smo to, ker želimo, da bi se kaj takega več ne primerilo, zlasti ne, kadar izvira iz neumestne koketnosti.

Ako omenimo končno, da je bila igra skrbno in lepo uprizorjena, zadostili smo svoji dolžnosti in želimo le, da bi se „Naša kri“ udomačila na slovenskem odru.

Vnanje države.

Francija in Rusija.

Pariški list „Soir“ čuti se močno vzemirjenega, ker sta se ruski carevič in veliki knez Vladimir skoro ob istem času mudila, prvi na Dunaji, drugi v Potsdamu. List se boji, da se skuša Rusija po inicijativi carja približati Nemčiji in Avstriji. Francozi so sicer do zadnjega prepričani o lojalnosti ruskega carja, a ker ni pisane pogodbe med Rusijo in Francijo, in torej car ni vezan, je vzemirjenost Francozov radi tega nenavadnega obiska umevna. — Po našem mnenju je ta strah Pariškega lista povsem neosnovan. Med Rusijo in Nemčijo je nasprotstvo nepremostno.

Crispi v Palermu.

V nedeljo govoril je Crispi v Palermu in njegov govor vzbudil je po vsi Evropi senzacijo. Zoper Giolittija ni govoril, ampak z nekega višjega stališča. Priznal je svojo zmoto, storjeno s tem, da je ustopil v Depretisov kabinet, nadejaje se, da bode moči oživiti staro desnico. Ta nadeja se ni izpolnila. Crispi je dokazoval, da se politične stranke ne snujejo slučajno, ampak na podlagi historičnih zakonov in socialnih potreb. Italijanske stranke so vedno razpadale, ker je bilo preveč glavarjev. Tudi nova vladna stranka se bo kmalu zdrobila. Financijelna vprašanja ne stvarjajo strank. Dve leti sem se ne govori o drugem, kakor o državnem gospodarstvu. Stranke loči različno umevanje vladne oblasti in vladnega delovanja. — Zvečer priredili so volici Crispiju banket, pri katerem je Crispi zopet govoril. Hvalil je francosko republiko, gledé vnanje politike pa rekel, da se je Italija z Nemčijo in Avstrijo zvezala na skupni odpor. Italija trpi največ v sled trojne zveze; s trgovinskimi pogodbami se je manj doseglo, kakor bi se bilo moglo, ker nimajo prave podloge. Francija se nadeja, da bo Italijo gospodarski ugonobila in to je bilo pri obnovitvi trojne zveze upoštevati, žal, da se to ni zgodilo. Navzlic temu ni zdvojiti o bodočnosti Italije.

Panamska aféra.

Škandalozna pravda, katera se bo v kratkem začela, obrača naše splošno pozornost. Bankerotovana družba za zgradbo Panamskega prekopa stala bo pred sodiščem, tožena, da je zapravila milijon frankov. Odbor, v katerem je bil tudi sloveči Lesseps, pozvan je na dan 24. t. m. pred sodišče. Pravosodni minister ukazal je namreč na svojo odgovornost, da se začne preiskava, in s tem je dregnil v velikansko sršenovo gnezdo. List „La Cocarde“ spravila je prva vso reč na dan in imenoma napadla celo vrsto znamenitih državnikov, parlamentarcev in novinarjev. Očitala je celo Freycinetu, da je bil podkupljen, takisto tudi odbornikom, da so si prisvajali denar. Bankir baron Reinach, žid, lansiral je vso stvar in podkupoval politike in novinarje. Tožen je bil tudi on, a čim je za to izvedel, ustrelil se je, pred smrtjo pa še uničil vse papirje, iz katerih bi bilo razvideti, kdo je bil zapleten v to aféro. „La Cocarde“ trdi celo, da je bil Reinach zavrtao umorjen in da so mu njegovi papirji bili ukradeni, da se reši čast 192 parlamentarcev in mnogo drugih odličnih mož.

Bismarck — ponarejalec.

Govorili smo že o tem, na kakov način je Bismarck provociral francosko nemško vojno, tako namreč, da je neko brzojavko bistveno popravil, da je iz „chamade“ napravil „fanfaro“. Bismarck se je sicer opravičeval v svojem glasilu, češ, da je bil primoran siliti na vojno, ker bi za časa „gnjilega miru“ gotovo ne bil mogel Nemčije zjediniti. Navzlic temu, za Nemce gotovo izdatnemu argumentu piše „Voss. Ztg.“, da se „redakcija“ brzojavke ne da opravičiti. „Germanija“ imenuje Bismarcka predrznega ponarejalca, ki je zakrivil hudodelstvo na narodu in na človeštvu. Tudi francoski listi se bavijo s to rečjo, dokazujoč, kako so od nekdaj trdili, da so bili izzivani. Iz vse te polemike izhaja brezdvomno, da je Bismarck s ponarejeno brzojavko izzval Francijo in tako zjedini Nemčijo.

Dopisi.

Iz Zagorja 21. novembra. [Izv. dop.] Kakor je že „Slovenski Narod“ poročal, obljubili so tamburaši iz Šmartina pri Litiji, da bodo pri nas priredili včeraj zabavni večer s petjem. Mislite si lahko, kako težko smo jih pričakovali, ker do sedaj še nismo imeli prilike čuti v nas tega že tudi na Kranjskem v kratkem tako priljubljenega glasbila.

Pri popoldanjem poštnem vlaku čakali smo gostov. Bilo je na kolodvoru najmanj kotij, a vse so se napolnile dobrodošlih gostov iz Šmartina, Litije, Trbovlja in Hrastnika, mnogo moralo jih je pa peš iti v Zagorje. Tudi večerna vlaka pripejlja sta mnogo odlične gospode iz sosednjih krajev, po katerih prihodu se je začel vspeš s tamburaško koračnico. Burno odobravanje je sledilo že prvi točki, katero se je pa pri vsaki nastopni le še povečalo. Posebno je ugajal venec narodnih pesni, pri katerem ploskanje kar ni hotelo ponehati. Vspored bil je tudi zelo zanimiv. Vrstili so se tamburaški zbori s samospeli za tenor in mešanimi

zbiri, v katerih so nastopile izborno izveštane Šmartinske pevke in pevci iz Šmartina, a vse bilo je točno in z razumom izvedeno. Vsa čast izbornemu pevovodji g. Bartelu!

Po vspešnem bila je prosta zabava. Občinstva bilo je še po polnoči toliko, da so bili prostori g. Medveda do zadnjega kotička zasedeni. Pri prosti zabavi vrstile so se napitnica za napitnico. Prva veljala je ljubkim pevkijam in vrlim tamburašem. Zahvalil se je g. Bartl in obljubil, da je vedno pripravljen, novoustanovljenim tamburaškim zborom v Litijem okraju, v prvi vrsti seveda v Zagorji pomagati s prvim poukom. Hvala mu lepa! Izmej več družih napitnic omenjam naj le še ono obče priljubljenega gospoda okrajnega glavarja Litijskega. Napil je slogi prebivalcev iz Šmartina in Zagorja. Poudarjal je posebno, da velja pri njem vedno le geslo „Vsakemu svoje“, bodisi Nemcu, bodisi Slovencu. Besedam gospoda glavarja sledilo je živahno odobravanje.

Ko so ob polu 2. uri odšli gostje iz Štajerske, ostali smo še v živahni zabavi do tretje ure, ob koji so se dobrodošli gostje iz Save, Litije in Šmartina poslovili. Le prehitro nam je minil večer in noč, tako dobro smo se zabavali. Vrlim Šmartinčanom pa, posebno gospodu pevovodji, srčna zahvala za izborno igranje in petje. Da bi se še mnogokrat v Zagorji videli na takove večere! Hvala obilo došlim gostom, hvala pa tudi gosp. Medvedu, kateri se je mnogo trudil, da smo imeli včeraj tako lep večer.

Domače stvari.

— (Najvišje darilo.) Nj. vel. cesar podaril je 800 gl. iz svoje zasebne blagajnice prebivalcem občine Vinica, ki so trpeli hudo škodo po toči.

— (Osobne vesti.) Naučni minister potrdil je za daljnih pet let profesorja na Ljubljanski višji realki g. Ivana Franketa in nadinženerja g. Jožefa Leinmüllerja v Novem mestu v častni službi konservatorjev za drugo sekcijo v vojvodini Kranjski. — Profesor farmakologije in farmakognozije na vseučilišču v Inomestu g. dr. Jožef Maller imenovan je profesorjem za ista predmeta na vseučilišču v Gradcu.

— (Slovensko gledališče.) Jutri (sredo) bode sedemnajsta slovenska predstava v deželnem gledališču. Pela se bode prvič na slovenskem odru Offenbachova sicer že starejša opereta „Svatba pri svetilnicah“, ki pa ima jako lepo in melodijozno glasbo in je mlajši generaciji manj ali več nova in nepoznana. Pred opereto predstavljala se bode znana dobra veseloigra v 2 dejanjih „Išče se odgojnik“. Nadejati se nam je torej zopet prav zanimivega gledališkega večera.

— (Čitalnica Ljubljanska.) Ker se je zadnji društveni večer tako dobro obnesel, sklenil je odbor v sled želje mnogobrojnih društvnikov, da napravi društvo pred adventom še četrti večer z običajnim programom. Ta večer se bo vršil v četrtek 24. dan t. m. Začetek ob osmih. Ker se posebna vabila ne bodo razpošiljala, bodi to naznanilo društvnikom ob enem obvestilo. K mnogobrojni udeležbi vabi vse društvnike najprijaznejše odbor.

— (Samoslovenski napis) dal si je napraviti gosp. Ferlinc, občeznani gostilničar „pri Zvezdi“. Omenjajoč pohvalno ta vidni dokaz narodnega mišljenja, stavljamo g. Ferlinca narodnim trgovcem in krčmarjem za vzgled ter priporočamo najtopleje njegovo kot izborno znano gostilno.

— (Poročil) se je v nedeljo gosp. Milan Kozak, znani narodni mesar v Ljubljani, z gospodično Minko Šušteršičevo (Bobenčkovo) z Glinc. Čestitamo!

— (Olepšanje mesta.) Gosp. Fr. Ka. Souvana hiša v Šelenburgovih ulicah, kjer sta prej bila mnogo let Ljubljanska čitalnica in „Dram. društvo“, ki je tam prirejalo javne gledališke predstave, se je zdaj prav krasno prenovila. Fačada poslopja je, akopram jednolična vendar elegantna in se ujema dobro z bližnjimi poslopji. Posebno lepe so v prenovljeni hiši prodajalnice, mej njimi tudi znana nekdanja čitalniška trafika, kjer se prodajajo sedeži za slovenske gledališke predstave. Šelenburgove ulice so se na ta način prav izdatno olepšale.

— (Stavba dolenskih železnic) jako izvrstno napreduje, posebno v obližji Ljubljanskega mesta. Prerov na Karlovski cesti je skoraj dokon-

čan in v malih dneh, če vreme ne bo preveč nagajalo, bode gotova železniška steza za Karlovsko cesto. Vsak dan je do 50 kazencev na delu, ki odkopavajo Golovec in na 30 malih vozev prepelje se v par minutah zemlja, kamenje in šuta, ker ima tir železnice tu velik padec do železniške stavbe pod „zelenim hribom“. Tu se je svet že visoko nasul tako, da je okrog kolodvora pod zelenim hribom ravno tako visok, kakor dolenska cesta. Tudi odkopani deli Golovca podzidali so se jako solidno s kamenjem. Spomladi že, deloma v jeseni pa se bodo nastali rovi kaj lepo nasadili z zelenjem razne vrste in z raznimi drevesci, da bodo vzdrževali zemljo in se bode tako olepšala proga. Železniške relse vozijo dolenski vozniki in v kratkem došla bode tudi mašina, ki bode po dovršenih oddelkih proti Kočevji prepeljavala razno blago. Ni tedaj dvomiti, da se bode proga proti Kočevji otvorila že prihodnjo jesen.

— (Ažijo pri carinskih plačilih.) Po dogovoru obeh finančnih ministrov določil se je ažijo za taka carinska plačila, ki se plačujejo v srebru namestu v zlatu, za mesec december na 19 odstotkov.

— (Včerajšnji veliki semenj sv. Elizabete) je bil izredno dobro obiskan, a gotovo bi bilo prišlo še več ljudstva, da ni v nedeljo snežilo. Na živinski semenj prignalo se je 654 konj in volov, 421 krav in 50 telet, skupaj torej 1125 glav. Kupčija z živino ni bila posebno živahna, ker so zunanji kupci izostali. Živahno se je trgovalo na Marijnem trgu z gorenjskim suknom, s koci, preprogami in z jopicami. Tudi starinarski trg je bil navzlic slabemu vremenu zelo dobro obiskan.

— (Umrli je) dne 21. t. m. v Zagorji ob Savi umirovljeni c. kr. davkar g. Matija Ivanetič, star 84 let. Pokojnik je bil občečisljan radi njegove prijaznosti in ljubezni do ubozih. Naj v miru počiva!

— (Iz narodnih društev.) „Narodna čitalnica v Novem mestu“ imela bo svoj redni občni zbor dne 10. decembra t. l. ob 8. uri zvečer v svoji bralni sobi. Vspored: Nagovor predsednika, poročilo tajnika, poročilo blagajnika, poročilo knjižničarja, volitev novega odbora, posamezni nasveti.

— (Škarlatica in legar) se razširjata po nekaterih občinah na Kranjskem. Za škarlatico zbolelo je v Brdskem okraju v raznih vaseh 26 otrok, izmed katerih jih je umrlo 5. V Sapu pri Šmarji zbolelo je 7 oseb za legarjem in sta umrli 2 osebi v jedni hiši. V Borovnici zbolelo je 9 oseb za legarjem, izmed katerih je umrla jedna.

— (Koroški deželni predsednik Schmidt-Zabierow) imenuje, vozeč se v službenih zadevah po deželi, člane družbe sv. Cirila in Metoda „Hetzer“. Tako izrazil se je n. pr. v Pliberku, kazoč na „rogovileže“ slovenske Šmiheljčane. Upamo, da bodo naši poslanci storili svojo dolžnost.

— (V sodni zapor zaradi — neznanja nemščine.) Iz Svinca (Eberstein) na Koroškem piše se nam: Tukajšnji c. kr. okrajni sodnik Pichs je dne 11. t. m. dal na 24 ur v zapor kmeta Jožefa Kolmana p. d. Kranjca iz Brankovca, ker se ni mogel nemški zagovarjati, ker ni zmožen nemškega jezika in je prosil za tolmača, katerega pa se mu ni hotelo dati. Imel je seboj sicer svojega sina, ki je zmožen obeh jezikov, da bi bil tolmačil mej očetom in sodnikom, pa sodnik Pichs mu tega ni hotel dovoliti. Na to je kmet rekel, da se drugače ne more sporazumeti, vzel klobuk ter hotel oditi. Sodnik pa je nad njim kakor besen zarenčal: „warte, ich werde dich schon deutsch lehren“, ter ga dal 24 ur utakniti v luknjo. Drugi dan, ko ga je prišel sluga iskat, da ga dovede pred sodnika, mu je pa tudi ta (sluga namreč) pod nosom poribal s tem, da ga je vprašal: „no, hast du jetzt schon deutsch erlernt?“ Mi zabeležimo ta nečuvenci slučaj brez vsakega komentara, ker mu komentara treba ni. Besedo imajo sedaj naši poslanci.

— (Pacifikacija koroških Slovencev) v smislu sklepov „Parteitaga“ se že pričinja. Iz Kotmarevesi poroča se nam namreč senzačna vest, da pride danes, dne 22. t. m., c. kr. okrajni glavar Celovski, Mac-Nevin, ki je, kakor znano, prisustvoval „Parteitagu“, sam v tamošnjo šolo, kamor so povabljeni tudi vsi stariši, jerobi itd., in bodo le-ti vprašani, kak učni jezik da hočejo imeti v šoli? (Kaj pomeni tak izpraševanje, to itak vsakdo vé.) Čudno je le to, da so naši nasprotniki vedeli že danes teden, da pride okrajni glavar vprašat stariše otrok v šolo, dočim je občinski urad

izvedel o tem šele 20. t. m. Začel se je vsled tega od nasprotne strani strašansko lov na stariše, in nemškutarji tekajo kot volkovi po celi občini naokoli, da bi nalovili kolikor mogoče veliko število gimpeljev za svoje namene. A tudi slovenski stariši ne drže križem rok in uverjena naj bo gospoda, da bodo storili svojo narodno dolžnost in povedali okrajnemu glavarju v obraz, kako da mislijo o gosposdi, s katerimi se je družil on dne 13. t. m. Živi ne gremo v grobl!

— (Koroškega učitelja bojni klic.) Znani organ koroških slavožrcev, kateremu je urednik renegat Dobernig, prinesel je v jedni poslednjih števil v pozdrav koroškemu strankarskemu shodu pesem iz peresa učitelja Hugona Morota iz Šmohorja, katere je drastičen dokaz, kako se sme pisati — zoper Slovence. V tej pesmi imenuje se slovenska narodna ideja strupen zmaj, katerega je treba uničiti. Vernichtung muss ihm werden, dem Drachenwurm, der wieder wachsen will! Zermalnen muss der Kärntner ihn, das merket, zermalnen, ja! eh vor er gross geworden. To je dosloven citat iz tega pamfleta! — Sedaj naj pa še kdo reče, da na Koroškem ne vlada narodna enakopravnost! Le tako naprej — sodni dan ne bo izostal!

— (Železniška proga Rogatec-Slatina.) Pod vodstvom viteza Berkša šla je te dni iz Celjskega okraja posebna deputacija v Gradec prosit, naj se čim prej zgradi železniška proga Rogatec-Slatina. Deželni odbor štajerski je zahteval, naj za to progo zlože interesi 200.000 gld. Doselej podpisali so interesi glavninskih delnic za 170.000 gld., a ker se bode dobil tudi ostali del zahtevane svote brez posebne težave, se je nadejati, da se bo ta potrebna proga kmalu začela graditi.

— (Samomor.) V nedeljo jutraj skočila je v Jurdoku na slovenskem Štajerju v Savinjo dvajsetletna hči posestnika Šarca, najlepša dekle v vasi, in sicer zaradi nesrečne ljubezni. V posebnem pismu, katero je pisala pokojnica svojim roditeljem, pravi, da ji ni več živeti, odkar jo je zapustil ljubimec, sin nekega mlinarja v okolici. Truplo potegnili so šele popoldne iz Savinje.

— (Razpisane službe.) Mesto finančnega koncipista za Kranjsko z dohodki X. čin. razreda je izpraznjeno. Zahteva se znanje obeh deželnih jezikov. Prošnje v štirih tednih pri predsedstvu c. kr. finančnega vodstva v Ljubljani. — Pri višjem sodišči v Gradcu izpraznjeno je mesto svetovaleca. Prošnje je oddati pri predsedstvu višjega deželnega sodišča do 3. dne meseca decembra. — Na trorazredni ljudski šoli v Višnji gori izpraznjeno je tretje učiteljsko mesto z letno plačo 450 gld. Prošnje do dne 10. decembra pri okrajnem šolskem svetu v Litiji. — Na trorazrednici v Knežaku razpisano je tretje učiteljsko mesto z dohodki četrtega plačilnega razreda. Prošnje do 3. decembra pri okrajnem šolskem svetu v Postojni.

Razne vesti.

* (Za Gunduličev spomenik,) ki se bode postavil v Dubrovniku, daroval je srbski kralj Aleksander vsoto 500 frankov.

* (Pravošlovna fakulteta v Sofiji) se je otvorila na tamošnji visoki šoli dne 15. t. m. Navzoč je bil rektor Agura in 60 dijakov. Rektor poudarjal je v svojem govoru, da se je zopet storil važen korak naprej v utrjenje nezavisnosti Bolgarije.

* (Guy de Maupassant.) Zdravje slavnega francoskega pisatelja se je izdatno zboljšalo. Ojačil se je v poslednjem času vedno bolj in zdravniki se nadejajo da bode zdaj skoro ozdravel popolnoma.

* (Iz davne preteklosti.) Ko je cesar Jožef opustil francosko gledališče na Dunaji in je nadomestil z nemškim, pritožil se mu je radi tega francoski veleposlanik, češ, da odslej ne bo več mogel hoditi v gledališče. Cesar Jožef ga je zavrnil, rekši: „Posnemajte mojega poslanika v Parizu in naučite se jezika naroda, mej katerim živite.“ Ali bi ne kazalo, da bi se tudi takozvani kranjski Nemci ravnali po tem совету?

* (Nesreča na morji.) Parobrod „Stefanija“ ogerske družbe „Adria“ in Dubrovniške družbe parobrod „Arrigo“ zadela sta blizu Molfette v spodnji Italiji drug na drugega. Parobrod „Stefanija“ potopil se je v petih minutah, tako da se je kapitan in 14 mornarjev komaj rešilo. Pogrešajo se še drugi kapitan, drugi strojevodja in šest mornarjev, ki so bržkone ufonili. Štiri mornarje rešili so ribiči. Škoda se ceni na 260.000 gld. Potovalcev ni bilo na potopljenem parobrodu. Družba „Adria“ dala je takoj zapleniti parobrod „Arrigo“, ki je zakrivil nesrečo.

* (Portugalski dinamitardi.) V nedeljo priredil je v Lizboni grof Folgosa veliko slavnost, katere sta se udeležila tudi kralj in kraljica. Mej slavnostjo eksplodirala je na vrtu dinamitna bomba, na srečo pa v hipu, ko ni bilo nikogar v bližini.

* (Izseljevanje v Ameriko.) Komisija, katere nadzoruje izseljevanje v Združene države, odredila je, da ne sme nihče več stopiti na ameriška tla, kdor se ne izkaže, da je telesno zdrav, da ima plačano vožnjo v kateri si bode kraj in 10 dolarjev gotovega denarja. Proti tej naredbi protestovale so razne družbe, katere prevažajo izseljence, a zaman. Koj prvi dan, ko je stopila naredba v veljavo, zavrnila je komisija 200 izseljencev, katere mora dotična pomorska družba brezplačno prepeljati v Evropo nazaj.

* (Evropejci v drugih delih sveta.) Neki član Lyonskega geografičnega društva je izračunal, da je l. 1800 živelo kakih 9 milijonov Evropejcev v drugih delih sveta, leta 1890 pa jih je bilo že nad 90 milijonov.

* (Klin s klinom.) Neki angleški list priobčil je nastopno zanimivo črtico: K nekemu, z delom preobloženemu uredniku pride tuj človek in se mu predstavi kot čevljar A. Ko je sedel na najboljši stol v redakciji, začel je svoj govor: „Vaš list je zboljšanja nujno potreben. Prvič morate prinašati več in boljših domačih stvari; razne stvari so pretesno tiskane; telegrami niso vsi originalni, treba jih je več in tudi boljši papir bi lahko naročili. Kar pišete ne ugaja vsem; sploh pa je premalo berila; židovsko vprašanje sodite popolnoma krivo, o Mac-Kinleyevem zakonu pa res ne veste nič. Vse to sem vam povedal, ker želim vašemu listu obilo uspeha. Naročen sicer nisem nanj, a ker je list javno podjetje, ga smem kritikovati. Tudi jaz sem hvaležen za vsak dober svet...“. Z delom preobložen urednik odsvolil je kritika s prijaznimi besedami in mu še smodko ponudil. Drugi dan, ko se je čevljar sukal po delavnici, obišče ga urednik: „Prišel sem, da Vas opozorim na nekatere nedostatke. Usnje, katero jemljete za čevlje, je slabo, podplati pretanki, pete premalo trdne. Vrh tega ste nesramno dragi. Ker vam želim dobrega uspeha, povem vam to kot prijatelj...“. Še predno je mogel urednik končati svoj govor, bil je že pred vratmi, kamor so ga spremili celi čevlji, kladiva itd., čevljar pa se je rotil, da ne pusti nikdar več časnikarskega idijota čez prag.

Književnost.

— Slovenski koledarji. V zalogi „Narodne tiskarne“ izšel je sedaj tudi jako ukusno natisnjeni stenski koledar, kateri se dobiva po 25 kr. v „Narodni tiskarni“ in pri vseh slovenskih knjigotrdcih. Opozarjajoč na ta novi koledar, omenjamo še, da izide začetkom prihodnjega tedna skladni koledar v tisti obliki kakor lani, le lepše in prikladnejše uravnan. Za Miklavževo darilo pridnim dijakom je najprimernejši „Djaški koledar“, kateri je z bogato vsebino izšel začetkom šolskega leta in stane ukusno vezan samo 60 kr.

— „Argo“, Zeitschrift für krainische Landeskunde ima v št. 5 nastopno vsebino: Die Gradišča in Krain (Das Gradišče von St. Michael bei Hrenovje) — Metternich und Gentz auf dem Laibacher Congresse. (Spisal P. pl. Radič) Kleinere Mittheilungen.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 22. novembra. Srbska vlada izročila po svojem poslaniku ministru notranjih rečij posebno noto, v kateri prosi, naj se sedaj veljavna trgovinska pogodba srbsko-avstrijska podaljša, ker sedaj za novo trgovinsko pogodbo ni moči dobiti privoljenja skupščine.

Tesin 22. novembra. Pri včerašnjji volitvi izvoljen je bil državnim poslancem nemški liberalcec dr. Klucky. Na mesto ubeglega poslanca Nedelle kandidira znani Tůrk.

Berolin 22. novembra. Cesar otvoril državni zbor. V prestolnem govoru izrekel upanje, da se bodo gospodarske razmere zboljšale, ker je letošnja žetev bila povoljna in se je posrečilo dobiti nova kupovališča nemškim proizvodom. Prvi pogoj za to pa je mir, čigar ohranitev je cesarju in njegovim zaveznikom najbolj pri srcu. Razmerje z drugimi državami je dobro in ker je upati, da bodo Nemčijo podpirali pri skupnih ciljih izdatno kakor doslej zavezniki, smeti se je nadejati, da Nemčije ne bo nihče motil, ko se trudi uresničiti svoje gospodarske in politične idejale. Razvoj vojaštva v drugih državah sili Nemčijo, da skuša z izdatnimi sredstvi popolniti in dovršiti organizacijo vojske. Cesar napovedal vojno predlogo. Sredstva se bodo dobila po primernem obdavčenju piva, žganja in brzne trgovine.

— 75.000 goldinarjev je glavni dobiček velike 50krajcarske loterije. Opozorjamo naše čestite čitatelje, da je žrebanje neprekljeno 1. decembra.

Štev. 17. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 494.

V sredo, dne 23. novembra 1892.

Prvikrat!

Svatba pri svetilnicah.

Opereta v jednom dejanju. Glasba Jak. Offenbacha. Poslovenil Fran Gerbič. Režiser g. Josip Noll. Kapelnik gosp. Fran Gerbič.

Pred opereto:

Išče se odgojnik.

Veseloigra v dveh dejanjih. Po francoskem izvirniku: „On demande un gouverneur“ poslovenil Val. Mandelc. Režiser gospod Ignacij Borštnik.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira godba slavnega domačega pešpolka bar. Kuhn št. 17.

Ustopenina:

Parterni sedeži I. do III. vrste 90 kr. IV. do VIII. 70 kr. IX. do XI. vrste 60 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 70 kr. II. vrste 60 kr. in III. vrste 50 kr. — Galerijski sedeži 40 kr. Ustopenina v lože 60 kr. — Parterna stojišča 40 kr. Dijaške ustopenice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr. — Sedeži se dobivajo v čitalnični trafiki, Šelenburgove ulice, in na večer predstave pri blagajnici.

Prihodnja predstava bude v soboto dne 26. novembra.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Loterijske srečke 19. novembra.

Na Dunaji:	15,	71,	58,	3,	43.
V Gradci:	45,	3,	74,	28,	53

Umrli so v Ljubljani:

19. novembra: Viktor Vodnik, črevljarski sin, 6 dni, Delavske hiše ob Dunajski cesti št. —, trismus. — Marija Skof, mesarjeva hči, 2 meseca, Krakovske ulice št. 6, hudi kašelj. — Martin Rome, delavec, 64 let, je utonil v Gradaščici.

20. novembra: Marija Fink, polic. agenta vdova, 48 let, Florjanske ulice št. 15, jetika.

V deželni bolnici:

18. novembra: Tomaž Spacapan, delavec, 43 let, carcinoma cordiae.

19. novembra: Jakob Martinazzi, delavec, 44 let, tetanus.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. nov.	7. zjutraj	743.5 mm.	-1.2° C	sl. sev.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	743.7 mm.	1.6° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	745.1 mm.	0.4° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 0.3°, za 2.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 22. novembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	97.65	97.85
Srebrna renta	97.40	97.55
Zlata renta	115.—	114.80
5% marcna renta	100.40	100.45
Akcije narodne banke	990.—	986.—
Kreditne akcije	316.70	316.25
London	119.80	119.80
Srebro	—	—
Napol.	9.55	9.55
C. kr. cekini	5.69	5.68
Nemške marke	58.80	58.82 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	188
Ogerska zlata renta 4%	113	05
Ogerska papirna renta 5%	100	35
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	124
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	75
Kreditne srečke	100 gld.	191
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	236	20

Bolniško in podporno društvo pomočnih uradnikov za Kranjsko oznanja tužno vest o prominulosti svojega ustanovnika in člana, gospoda

Josipa Maschke-ja

pom. uradnika tukajšnjega c. kr. okr. glavarstva.

Pogreb blagega rajnika bude v sredo, dne 23. t. m., ob 3 1/2. uri popoldne iz hiše žalosti, Valvazorjev trg št. 5. (1287)

V Ljubljani, dne 22. novembra 1892.

Globoko užaljenim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je po neskončni modrosti Vsemogočnega naš preljubljeni in nepozabni oče, oziroma tast in stari oče, gospod

Matija Ivanetič

c. kr. davkar v pokoji,

po kratki a mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v 84. letu svoje starosti, danes ob pola 10. uri popoldne mirno v Gospodu zaspal. Truplo dragega rajnika preneslo se bude v sredo dne 23. t. m. iz hiše žalosti na pokopališče sv. Petra in Pavla.

Svete zadušne maše brale se bodo v mnogih cerkvah.

Dragi ranjki priporoča se v blag spomin in molitev. (1288)

Zagorje, dne 21. novembra 1892.

Fran Ivanetič, c. in kr. voj. kapelan, Makso Ivanetič, učitelj, Julij Ivanetič, trgovec, sinovi. — Marija Ivanetič omožena Müller, Leopoldina Ivanetič omožena Wölfling, hčeri. — Ivan Müller, Ljudevit Wölfling, zeta. — Marija, Leopoldina, Ivan, Pavlina, Terezija, Viktor, Adela in Berta Müller; Walter in Leon Wölfling, unuki.

Sveže došlo!

MAGGIJEVA zabela za juhe

dobiva se pri Ivanu Luckmann-u.

(1099)

Stenski koledar

cena 25 kr.

Skladni koledar

cena 60 kr.

Dobivata se v „Narodni Tiskarni“ in pri knjigotrcih.

Velika 50krajcarska loterija.

Predzadnji teden!

(1207—10)

Glavni dobiček:

gld. 75.000 gld.

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. MAYER.

DITMAR-SVETILKE.

.....„DITMAR-JEVE NOVOSTI ZA SEZONO 1892/93 NA NOVO DOKAZUJEJO, DA JE SPOPOLNITEV PETROLEJSKIH SVETILK STORILA KORAK NAPREJ, KOJI NAPREDEK V IZREDNO VISOKI MERI ODGOVARJA NOVODOBNIM POMNOŽENIM ZAHTEVAM GLEDE RAZSVETLJAVE.

DITMAR-SVETILKE SO SI PO SVOJIH

UKUSNIH OBLIKAH

IZVRSTNI IZVRŠITVI

VELIKI SVETILNOSTI

PRI ČUDOVITO NIZKIH CENAH OSVOJILE SVETOVNO TRŽIŠČE.“

R. DITMAR NA DUNAJI

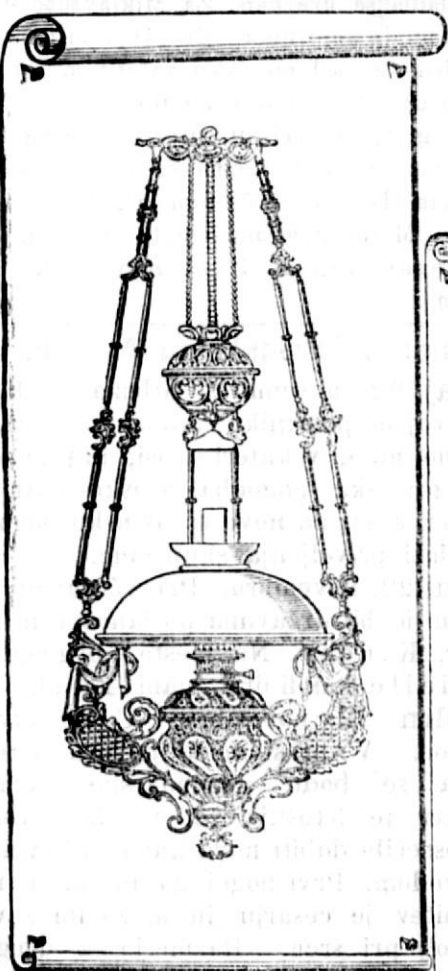
C. KR. DEŽELNO PRIV.

TOVARNA ZA SVETILKE IN KOVINSKO ROBO

III., EROBERGSTRASSE 23, 25, 27 IN SCHWALBENGASSE 2, 3, 4.

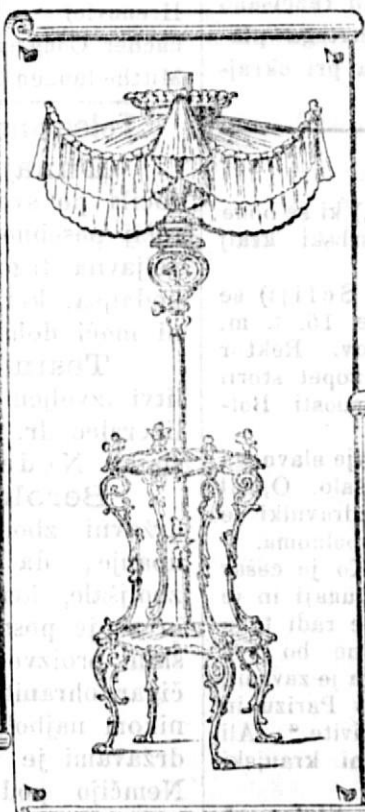
DITMAR-SVETILKE

IMA V ZALOGI VSAKA BOLJŠA TRGOVINA S SVETILKAMI. (1174—5)

LESTENCI IN VISEČE SVETILKE.

NAMIZNE SVETILKE
STENSKE SVETILKE
LAMPICE
SVETILNICE.

SVETILKE S STOJALOM IN CIPKASTIM OKRILJEM.

FAVORIT-SVETILKE Z OKROGLIM PLAMENOM.

PALILNIK IMA SVETILNO MOČ 4 DO 157 SVEČ.